

Rozhovor – Alain Pécoult

1) Pán Pécoult, ako by ste celkovo zhodnotili Klubovú výstavu v Mladči?

Jednalo sa o excelentne pripravenú výstavu! Chvalabohu nám prialo počasie, samotné miesto na výstavu bolo vyhovujúce, a tak by som len veľmi hľadal negatíva tejto výstavy. Navyše musím poznamenať, že som sa u vás cítil naozaj dobre.

2) Navštívili ste niekedy v minulosti Českú republiku?

Výstava v Mladči bola pre mňa prvou možnosťou navštíviť vašu krajinu a po tejto prvej skúsenosti musím poznamenať, že som pripravený prísť znovu!

3) Ako by ste zhodnotili kvalitu psov, ktoré ste posúdili na našej klubovej výstave?

V prvom rade by som rád pogratuloval organizačnému výboru k skutočnosti, že sa výstavy zúčastnili všetky 4 plemená, ktoré zastrešuje i náš francúzsky klub. Sám dobre viem, že to nie je jednoduché!

Fena katalánskeho ovčiaka bola plne v type, avšak nie práve v ideálnej kondícii, no i napriek tomu si zaslúžila známku výborná a titul víťaz plemena.

Pyrenejské ovčiaky boli pre mňa príjemným prekvapením. Čo sa týka nedostatkov, boli zhodné s častými nedostatkami u tohto plemena po celom svete, nevynímajúc Francúzsko. Jednalo sa predovšetkým o nedostatok substancie, v niektorých prípadoch nedostatočná veľkosť, pohyb by mal byť rýchly s dostatkom plynulosti a správnym rozsahom. Mnou vybraný víťaz plemena, veľmi pekná fenka s polodlhou srstou by mohla mať lepšiu hornú líniu. Víťazka triedy otvorenej bola v skutku vynikajúca, avšak pohyb nebol práve správny. Čo sa týka najlepšieho psa, veľmi sa mi páčil a keby sa jednalo o fenu, zadal by som tomuto jedincovi titul BOB, dúfam, že celkovo dospeje ...

Potešujúcu kvalitu mali predvedené pyrenejské mastiny. Boli výborné v type, mali dostatok svalstva, niektoré jedince by však mohli mať lepšie zauhlenie zadných končatín. Čo sa týka víťazky plemena, musím poznamenať, že by som jej zadal taktiež titul BIS, keby sa v kruhu prezentovala lepším pohybom. Jedná sa v skutku o nádhernú fenu.

U pyrenejských horských psov ma mimoriadne zaskočil v pozitívnom slova zmysle počet prihlásených jedincov a tým pádom predstavovali v rámci plemena najväčšiu rozmanitosť vo všetkých aspektoch. Mohli sme tu vidieť niekoľko naozaj krásnych jedincov správneho formátu, správnej kostry, s peknou hlavou, očami a korektným pohybom... Víťazka plemena a zároveň víťazka celej výstavy sa stala krásna fena správnej veľkosti, kostry, pohybu s krásnou hlavou. Pamätám sa taktiež na jej sestru, ktorú by som uprednostnil, avšak mala trochu opatrnú povahu. Samozrejme na výstave boli predvedené aj iné krásne psy, niektoré boli snáď až príliš elegantné, čo samozrejme nie je vadou, avšak z môjho prísneho pohľadu im chýbala istá dávka rustikálnosti.

4) Keby sme teda mali zhrnúť vo všeobecnosti nedostatky u pyrenejských plemien...

U pyrenejských ovčiakov by to teda bola nedostatočná veľkosť, u PM nedostatok uhlenia vzadu a u PHP príliš ťažké hlavy.

Pri plemene pyrenejský horský pes je naozaj ťažké nájsť správny pomer medzi veľkosťou a eleganciou, každopádne by nemali byť príliš nízki – „príliš blízko k zemi“, nemali by mať povislé pysky a očné viečka, nežiaduci je výrazný stop, pokiaľ však toto plemeno nemá dostatok substancie, pripomína chrt!

5) Čo by ste teda odporučili KPP a českým chovateľom?

Klub by mal predovšetkým vychovávať rozhodcov, ktorí by mali uprednostňovať typ pred predvedením v kruhu.

Chovatelia by sa mali zamerať na jedince, ktoré je možno vidieť v krajinách pôvodu pyrenejských plemien, teda vo Francúzsku a Španielsku. Existencia internetu nám dnes umožňuje vidieť vskutku veľa bez nutnosti cestovať, i keď istá osobná skúsenosť je taktiež dôležitá. Správne jedince sa samozrejme nevyskytujú len vo Francúzsku a Španielsku, jedince pochádzajúce zo Škandinávie môžu taktiež poslúžiť ako správny príklad... . Takže je potrebné sa dobre rozhliadnuť a minimálne jeden až dvakrát za rok si prečítať štandard plemena!

6) Ste rozhodcom - špecialistom na pyrenejské plemená, ale taktiež predsedom RACP, keďže váš klub je pre KPP v istom smere vzorom, ako máme teda pokračovať, aby sme napredovali?

Musím konštatovať, že istá sila vyplýva taktiež z množstva, takže sa v prvom rade pokúste udržať v klube všetky 4 plemená, spolupracujte a pokiaľ nemáte rovnaký názor, snažte sa dospieť diskusiou k istému záveru, neobracajte sa ostatným chrbtom, keďže stále platí, že v jednote je sila!

6) Alain Pécoult samozrejme nie je len predsedom RACP, ste známy taktiež ako chovateľ pyrenejských ovčiakov. Ako ste sa dostali k tomuto plemenu a odkedy sa mu venujete?

K plemenu som sa dostal náhodou v roku 1972 vo veku 22 rokov. Predtým som nikdy nevlastnil psa s preukazom pôvodu. Môj bratranec si vtedy vyhliadol šteniatko – fenku, ktorá bola potomkom psa, ktorého chovateľ kúpil od p. Mansencala pôvodne nie na chov, ale iba pre vlastné potešenie. Nejednalo sa o perfektnú fenku, jej srst' bola jemná, mala svetlé oko a mohla by mať lepšie zauhlené zadné končatiny, bola však nesmierne inteligentná a mala pre mňa veľmi špeciálny výraz, ktorý ma fascinoval. Začal som sa teda zaujímať o plemeno pyrenejský ovčiak, skontaktoval som sa s p. Mansencalom, vybral som sa na dovolenku do Pyrenej a to bol začiatok môjho dobrodružstva! Samozrejme od doby, ako sa venujem plemenu som mal a videl množstvo kvalitnejších jedincov, avšak spomenutá fenka navždy zostane v mojej pamäti!

7) Stotožňujete sa s názorom, že súčasní rozhodcovia sú v kruhu až príliš štedrý a to bohužiaľ nepripieva pozitívne ku kvalite chovu?

Áno, súhlasím. Rozhodcovia (vrátane mňa) zadávajú príliš veľa výborných a CACov, keď je pes sám, dostáva automaticky všetko Pri neobvyklých plemenách je to niekedy naozaj ťažké a často to všetko končí jeho zničením

Pokiaľ som pozvaný na výstavu, akou bola tá vaša, snažím sa posudzovať prísne, keďže si myslím, že na takýchto výstavách chcú ľudia počuť úprimné hodnotenie.

8) Existuje podľa vášho názoru rozdiel medzi klubovými a medzinárodnými výstavami?

Hm, áno aj nie Štandard plemena je rovnaký na klubovej aj medzinárodnej výstave. Takže je to v skutočnosti o rozhodcoch, ktorí by mali hľadať kvalitu na veľkej či malej výstave. Každopádne klubová výstava je špecifická tým, že sa tu stretávajú chovatelia a majitelia istého plemena a je pre nich veľmi dôležité, aké hodnotenie ich psy získajú. Pamätám si na majiteľa PO z konca osemdesiatych rokov, ktorý prišiel na našu klubovku a obsadil druhé miesto. Po výstave nahnevane skonštatoval: „Mal som moju fenku radšej prihlásiť na Medzinárodnú výstavu do San Sebastiánu, kde by bola sama a získala by CAC, CACIB, BOB.“ Musel som sa ho opýtať, či to myslí naozaj vážne.

9) Titul francúzskeho šampióna súvisí taktiež so zdravím, keďže je potrebné doložiť výsledky RTG vyšetrenia DKK. Aký je váš názor na túto skutočnosť?

Zdravie je jedným aspektom, nezabúdajme taktiež na povahu. Podľa mňa by nebolo správne zaraďovať sem množstvo zdravotných vyšetrení, avšak pokiaľ sa vyskytuje nejaký problém, je potrebné sa naň zamerať. Ja si však myslím, že titul šampióna by mal byť obmedzený vekom, jednoducho povedané, pes by sa nesmel stať šampiónom, kým by nedosiahol vek 3 či 4 roky! Na čo sú nám šampióni, ktorí, bohužiaľ zomierajú príliš mladí? Nedokázali by získať titul šampióna vo veku 3 alebo 4 rokov?

10) Povedané s istou dávkou nadsázky je pre nás v ČR pyrenejský ovčiak krátkosrstý istou záhadou ...

Venovať sa chovu PO dlhosrstých je naozaj veľmi ťažké. Pri krátkosrstom PO je to však omnoho ťažšie. Počet chovných jedincov je úzky, kvalita je priemerná, z tohto dôvodu radšej odporúčam venovať sa dlhosrstej variete. Pokiaľ sa však niekto chce venovať chovu PO krátkosrstých ... prečo nie, ale musí byť pripravený na sklamanie!

11) Čo by ste na záver rozhovoru zaželali členom KPP?

Členom vášho klubu želim množstvo úspechov, ďalej im želim, aby aj naďalej milovali pyrenejské plemená, ktoré si zasluhujú zodpovedných chovateľov a šťastných majiteľov!